

עח

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

ואם יאמר לך אדם חמשה הן אמור לו (ו) משה ואהרן בכלל שנא' וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה: (ז) זאת חקת התורה וגו' רבי יצחק פתח * (חלקא ז) כל זה נסמיו בהכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני כתיב (מלכס ז ד) ויתן אלהים חכמה לשלמה מהו כחול רבנן אמרי נתן לו חכמה כנגד כל ישראל (י) שנא' ויהי מכפר בני ישראל כחול הים וגו' א"ר לי מזה חול גדר ליה (יח) כך היתה חכמה גדולה לשלמה (י) מהלא אמרין חזק חסרת מה קניית דעה קניית מזה חסרת (מלי כה) עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצור לרוחו (מלכס א ד) וחרב חכמת שלמה מחכמת כל שבני קדם מה היתה חכמתן של בני קדם שהיו יודעים ועיומין בבבטייר² אמר רבי שמעון בן גמליאל בג' דברים וכו' ומכל חכמת מצרים מה היתה חכמת מצרים את מוצא שבשקש שלמה לבנות בית המקדש שלח אצל פרעה נכה אמר לו שלח לי אומנים בשלן מבקש לבנות בית המקדש מה עשה כנס כס אצטרוגונין שכו צפו³ וראו בני אדם שעתידין למות באותה שנה ושלחן לו כשכאו אצל שלמה צפה ברוח הקדש שהם מתים באותה שנה נתן להם תכריכיהן ושלחן אצלו שלח לו לא היה לך תכריכין לקבור את מתך הרי לך הן תכריכיהן • ויחסם מכל האדם⁴ אדה"ר מה היתה חכמתו אמר מוצא⁵ "שבשקש הקב"ה לבראות את האדם ממלך מלאכי הששת אמר להם (מלכס ח) נעשה אדם בצלמנו אצטרוגונין (מלכס ח) מה אנוש כי תזכרנו א"ל אדם שאני רוצה לבראות חכמתו מוצא⁶ א"ל מה עשה כינס כל בהמה חיה ועוף והעבירן לפניו א"ל מה שמותן של אלו לא ידעו כיון שברא אדם "העבירן לפניו אמר לו מה שמותן של אלו אמר ליה נאה לקרות שור ולזה ארי ולזה חזם ולזה חמור ולזה גמל ולזה נשר שנאמר (מלכס ט) ויקרא האדם שמות אלו ואלה הן שמך אמר לו א"ל למה שנבראתה מן האדמה ה"ה הקב"ה אני מה שמי אמר ליה ה' למה שבראתה אדון על כל בריות⁷ היינו דכתיב אני ה' הוא שמי⁸ (י) הוא שמי שקרא לי אדה"ר

סוֹת הַמִּדְוָשׁ א קלה רבה פרשה ז' • ב שם • ג כות דף ח' • ד ראשית רבה פרשה פ"ד • ילקוט
ו ויקרא רבה פרשה ט' • ז חולין דף כ"ז כ"ח • ח שבת דף ק"ז •

חדושי הר"ש

[illegible]

פירוש מהרז"ו

[illegible][illegible]

7

עד וזאת חוקת הכרזה - פי' לפי שהמורה מדרש בפי' פנים כנגד ה' שפני ביום ושער הכתמים
אשר פניה שער החרים וקראו את המעונות ואין להם רשאי לזכרם: וכן אמר וזאת חוקת המעונות אשר
היה להם: פי' שכל המעונות אשר היו להם היו כעונות חוקה: דמא שמו וכו'. לפי שאלה המעונות שפניה לו ארון
הקדש שפניה היתה שם שכל האדם אשר היה לו מעונות אלו היו כעונות חוקה: דמא שמו וכו'. לפי שאלה המעונות שפניה לו ארון

עמ

שכתוב בתורה הצדק והחובל בהן חייב ושאר שרצים פטור מפני
 שיש להן עורות (י) ועל ההגים וכי אפשר לומר כן אלא מפני מה
 בהמה חיה ועוף טעונים שחיטה ורגים אין טעונים שחיטה אלא
 מהדין קרא הצאן ובקר ישחט להם וגו' * " הורה יעקב איש כפר
 נביוראי בצור על ההגים שטעונים שחיטה ושומע ר' חני שלח ואיתי
 אמר ליה מה הורית אמר לו מהבא המים שרץ נפש חיה
 ועוף יעופף מן עוף טעון שחיטה אף דגים טעונים שחיטה אמר
 להו ארבעוניה דילקי אמר בר נש דאמר מילי דאורויתאי לקי אמר
 ליה לא הורית טב אמר ליה מנן א"ל מהבא (נמצני י) הצאן ובקר
 ישחט להם ואם את כל דגי הים יאסף להם אלו טעונים שחיטה ואלו
 טעונים אסיפה אמר חבטו חבישך דהוא טבא בקילמא * הורה יעקב
 איש כפר נביוראי בצור על בר ישראל הבא על הנכרית והוליד בן
 שנמול בשבת (שם ר) ויתילדו על משפחתם לבית אבותם אמר
 אמר ליה דכתיב (שם ו) ויתילדו על משפחתם לבית אבותם אמר
 להו ארבעוניה דילקי אמר ליה בר נש דאמר מילי דאורויתאי לקי
 אמר לו לא הורית טב אמר ליה מנן את מודע לי א"ל אי אתי לגבך
 בר עממיא ואמר בעינא למהוי יהודאי על מנת דמגורנייה ביומא
 דשבתא או ביומא דכיפוראי מחללין עליו את השבת או לא והלא
 אין מחללין עליו את השבת אלא על בנה של בת ישראל בלבד
 אמר לו ומנא לך הא א"ל כתיב (שולא) ועתה נכרת ברית לאלהינו
 להוציא בם נשים והגדול מהם בעצת ה' א"ל (ט) מן הקבלה את
 מלקי א"ל כתיב (ס) וכתורה יעשה אמר לו ומאי זו תורה (ט) את
 מדאמר רבי יוחנן בשם רשב"י כתיב (דברים י) ולא תתחולל בם למה
 (ס) כי יסיר את בנך מאחרי בנך הבא מישראלית קרוי בנך ואין
 בנך הבא מן הכושיית קרוי בנך אלא בנה אמר לו חבטו חבישך דהוא
 טבא בקילמא (י) אמר שלמה על כל אלה עמדתו ופרישה (י) של
 פרה אדומה חקרתיו ושאלתי ופשפשתי (קבלה ז) אמרתי אחכמה והיא
 רחוקה ממני : ד' (ס) מן כהחכם ומי יודע פשר דבר מי כהחכם
 זה הקב"ה שכתוב בו (שם ג) ה' בתחמא יסד ארץ ומי יודע פשר
 דבר זה הקב"ה (ט) שפירש את התורה למשה (קלי י) חכמת
 אדם תאיר פניו (י) ^ב אמר רבי יוחנן גדול כהן של נביאים שמדמין

חדושי הרשיש

[illegible]

פירוש מהרז"ו

מתנות כהונה

וּפִירֵי הַבָּקָר הָרִשֹׁן הַקָּדוֹם הַמִּנְחָה עֲבוּרֵה הַהִיטִים וְהַחֲקִיף וְדוּמָהּ זֶה פִירֵשׁ כֹּהֵן רִשִׁי אֶם
[וְהַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי גִרְסָיו] הַלֵּב בִּילְקוֹט מִלְּפָנֶיךָ וּבִקְרָהּ אֵין פְּעוּלִין שְׂחִיפָה אֵלֶּה [מִבְּרִית] קָדִים קָדָם
הַהֵלֶן וּבִקְרֵי יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת עֹנִי׃ הָרִדְרָה׃ וְלֹא זֶה בִּקְרָהּ פְּסוּקוֹ כִּלּוּ וְיִמְיוֹ׃ מִיִּזְמִי׃ פ' א'
וְכֵס יִשְׂרָאֵל וְהַמִּזְבֵּחַ דָּבַר יִשְׂרָאֵל הֵבֵא עַל הַכֹּהֲנִים וְכוּ׃ [הֵבֵא לֹא הָרִידִים עֵב אֵל מִן
כִּלּוּ מִדּוּם עַל אֵלֶּיךָ חֵטִי כֹ׃] וְחֵמֶר בְּעִינֵה לְמַעֲבוֹ גִּרְסָיו׃ [הֵבֵא לֹא וְהֵלֵךְ אֵין כִּד
אֵלֶּה עַד בָּרָה עַל בָּרִי וּשְׂרָאֵל אֵלֶּה וְכוּ׃] בִּלְיָן מִן דְּקִרְיֵה אֵחַ מִלְּקָן׃ לְצִוּרֵת הָאָדָם׃
וְהֵאֱלִי וְהַמִּזְבֵּחַ הָרִשׁ מִדְּבַר בִּקְרָה׃ כְּמוֹ רֵאשׁ כְּחֻבוֹ מִי׃ נִהְיִים׃ בִּפְרֵדֵה הָרִידִין׃ וְעוֹ
פִּינִי פִירֵשׁ מִדֵּת הַמִּזְבֵּחַ׃ [אֵת עֲמֻמָּה אֵין גִּרְסָיו]׃ לִשְׂאֹף׃ הַלֵּמָלֵךְ קִרְדֵּה בִּפְתָח׃ הַמִּדְּוֶה
עַל הַמִּזְבֵּחַ הָרִידֹם שֶׁכֶּר שָׁלֹא אֲחֻזֵּי׃ [כִּד אֲחֻזֵּי מַלְכִי׃] לֵךְ אֲחֻזֵּי מַלְכִי׃ דִּימֵךְ
מִדְּכֻתֵי אֲחִיק׃ וְקִבְּאָן׃ יוֹדֵל אֲחִילִין׃ מִידֵּה עַל הַמִּדְּוֶה׃ צִוּיִים׃ מַעֲלִין כְּדֵבֶר הֵיךְ עַל
פִּי הַמִּינִי וְלֵךְ הַבְּרִזֵּל מִרְכָּבִי וְיִנְחֵנִי וְקִפֵּא בְּרִזְלֵה וְכוּ׃ בִּפְרָק אֵלֹו טוֹבְרִין׃ כְּרִדִּין
כְּמִיִּי אֲחִיק׃ כְּמֻמָּתֵי אֵין שְׂחִיפָתוֹ מִינִי וְרִזְחֵהּ קִין יִפְתַּחְתִּי מִינִי יִשְׂרָאֵל מִצֻּרֵה לְמַעֲבוֹ
לֵבֵא׃ וְעִמְרוֹן וְכֵס בִּילְקוֹט גִּרְסֵי כְּרִדִּין בְּלוֹס וּפִירֵשׁ כִּד מִרְכָּבָה עַל מְזֻכֵּיט בְּחִירֵה וְדוּמָתוֹ
גִּבְרִיל פ' יֵיב׃ יֵיבֵשׁ עֲפִיתִי לְרַכְי עֲקִיבֵא וְהַבְּרִזֵּל וְהַבְּרִזֵּל כִּד׃] רְכוֹשׁ שְׂכָל וְכוּ׃ אֲחִיק
קִרְיֵשׁ

[illegible]

ד' משנה

[illegible]

קיימת: ז' ר' אחא בשם ר' חנינא אמר בשעת שעלה משה לאומר
ששמע קולו של הקב"ה שיושב ועוסק בפרשת פרה אדומה ואומר
הלכה בשם אומרה *ר' אליעזר אומר ענלה בת שנתה ופרה בת
ששתים אמר לפניו רבון העולמים יהי רצון שיהא מחלצו אמר לו
(יג) חייד שהוא מחלציד הה"ד (פסח יט) ושם האחד אליעזר שם
ואתו המיוחד: ק' שאל עובר כוכבים אחד את רבן יוחנן בן זכאי אילין
ועובדיהא דאתן עבדין רגאן כמין כשפים אתם מביאים פרה
ושרפים אותה וכותשין אותה וטשלין את אפרה ואחד מכם ממטא
לבת (יז) מוזן עליו ב' ג' מיפין ואם אומרם לו מרת: י אמר לו
אלא נכנסה בך רוח תזוית מימך אמר לו לאו: ראית אדם שנכנסה
וכו רוח תזוית אמר לו הן אל ומה אתם עושין לו אמר לו מביאין
עיקרין ומעשנין תחתיו ומרכיצים עליה מים והיא בורחת א"ל
ושמנו אונן מה שאתה מוצא מפיך כך הרוח הווי רוח מומאה
דכתיב (זכריה יג) וגם את הנביאים ואת רוח הטומאה אעביר מן
הארץ מוזן עליו מי נדה והוא בורח לאחר שיצא אמרו לו תלמידיו
דרבינו ולא דחית בקנה לנו מה אתה אומר אמר להם חייכם לא המת
ממטא ולא המים ממחרין אלא אמר הקב"ה חקה חקתי גזירה
אזאת רשאי לעבור על גזרתי דכתיב ואת חוקת התורה
(ישעיה נ) ומפני מה כל הקרבנות זכרים וזו נקבה א"ר איבו משל (יז) לבן
שפחה שטיף פלמין של מלך אמר המלך תבא אמו ותקנה את
היצואה כך אמר הקב"ה תבא פרה ותכפר על מעשה העגל:
ק' את הממה והשקות ואת העדה ואת בעירם מכאן שהקב"ה
חלם על מוסקן של ישראל (ט) וקדילו משה ואהרן את כל הקהל
אל פני הסעף וכה"א ואת כל היקה הקהל אל פתח אהל מועד
מלמד (יח) ^ב שכל אחד ואחד ראה עצמו עומד על פני הסעף וכן
כשעברו את הירדן נכנסו כל ישראל בין שני בדי ארון שנאמר
(יהושע ג) ויאמר יהושע אל בני ישראל נשו הנה ושמעו את דברי

חלשים • ויקרא רבה פרשה י • ג ילקוט חינוך סימן ס' • ד מדרש פסלים סוף ממנו ס' •

חדושי הרד"ל

[illegible]

מתנות כהונה

[illegible][illegible]

५५

מקט' ח"כ הוואלד ולא ידע שזו ארז סוד ארז ארזות ולא יכל לכוון סודותה ח"כ לא ידע שפולחן כ"כ
לד' היה ארז של מלך הייתה לעולם שפשה ידע לכוון סוד ארז ארזותה בשעת שריפתה וק"ל זה

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
מדרש רבה <ווילנא> - ב מדרש רבה עמוד מס : 2/4 הודפס ע"י אוצר החכמה

היה מנים ביתו לבין המלך בדברים קשים ולא הקפיד המלך עליו לימים עמד והגים במעמד לגיונות גור עליו מיתה (ס) אף כך אמר לו הקב"ה למשה הראשונה (ל) שעשית ביני לביןך עכשיו כנגד הרבים אי אפשר שנאמר להקדישני לעיני בני ישראל : יא וינ לא האמתנס כי וני זה שאמר הכתוב (קלח n) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניע אליהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמניע אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל * את מוצא כשקלל אתה נחש ואמר לו ארור אתה וני * לא הניחו למעון כלום שהיה לנחש לומר לפני הקב"ה אתה אמרת לאדם לא תאכל ואני אמרתי לו אכול למה אתה מקללני לא הניחו למעון כלום ואחרן היה לו לומר לא עברתי על דברך למה אני מת : יב לכן לא תביאו ^{פרשת מטות} משל למה"ד לשתי נשים שלוקות בבית דין אחת קלקלה ואחת אכלה פני שביעית אמרה להם אותה שאכלה פני שביעית בבקשה מכס הודיעו לבדיות על מה אני לוקה שלא יאמרו אני קלקלתי המכס פני שביעית ותלו עליה ואמרו זו קלקלה ולקחה וזו אכלה פני שביעית ולקחה אף כך אמר משה רבינו הרי גזרת עלי למות במדבר עם הדור הזה שהבטיחך שנאמר (סחסס עח) כמה יסורוהו במדבר יעציבוהו בישמון ועכשיו יאמרו לדורות שאני כמותם יכתב עלי על מה נעשיתי לפיכך כתב ינ לא האמתנס : יג אמר לו הקב"ה למשה באיזה פנים אתה מבקש ליכנס לארץ וכן לארועה שיצא לרעות צאנו של מלך ונשבותי הצאן בקיש הרועה ליכנס לפלמרון של מלך אמר לו המלך אם את נכנס עשיתי מה יאמרו הבריות שאתה חשבותי הצאן אף כאן אמר לו הקב"ה למשה שנחך הוא שהוצאת ששים רבוא וקברתם במדבר ואת מכניס דור אחר עכשיו יאמרו אין לדור המדבר חלק לעולם הבא אלא תהא בצרן ותבא עמך (לז) שנאמר (נרסס ג) ויתא ראשי עם צדקת ה' עשה לכך כתיב את תביא את הקהל הזה אלא שיצא עמך : יד (לז) המה מי מריבה מאן אתה למד (לז) שמקדם היה מלך מלוק שיענש משה על המים ראה מה כתוב (נלשס ד) וישבו ויבאו אל עין משפט דיא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמורי

וּסְעֵרִי וְחַתְחַנֵּן מִיִּסְקָא כ"ו • וְיִסְרָא רַבֵּה פֶּרֶשֶׁה לֵאל • דְּצִרִים רַבֵּה פֶּרֶשֶׁה ב' • יִקְוֶה סֹדֵר וְחַתְחַנֵּן

חדושי הרד"ל

(ד) ששית בניו נצחק לא הקדשת עשבו כנגד ב' • כלם בנחמותו ופלי: (ה) שזלזל ב' • שחלק מחלקו סתם ויחל ראש' עם כלל ס' (ב) שכן שחוקקו מהם עם כדיו שיחל ויזל בראש' • שם: (ו) שהם מ' מריביו ונ' יקדשם כש עמלן חלל למד כלל: (ז) שמקום ש' מחורן ב' • שבתה' • שריתו בתי' • שחלקו ש' מחורן: (ח) ש' שחשבו לו מהם מהם לו ח' חללים: (ט) ויזל ויזל ויזל • ששם מהם (ששם הם יזחלן) (ש) חסורו להם כרסם כלל: (ט) ויזל ויזל ויזל

מתנות כהונה

אִתָּהּ בִּילְקוּת כִּדְהִי : מַיִּים : לֶאֱנֹן הַמִּגְוֹל דְּכֶר כִּנְדוּ : בִּסְפִירָה לְעִינּוֹת : כִּסְיִי :
 חִמְלֹת : בִּינֵי וּבִגְדֵי : כְּלוֹמֵד הֵיז בִּינֵי לְבִינִי : אֶשְׁמֵשׁ : כְּלוֹמֵד אִי חֲסֵדִי לְסוֹבֵל :
 אֶתֶּם אֲתֵם כִּי : דְּכִיר כִּי וְדִכְרִי הַמִּגְוֹל דְּכִרִי מִשְׁמַיִן : [ה"ל] אֵל הַיִּינוֹק לְפָנֶיךָ כְּלוֹס
 וְהִוָּחֵן הֵיז לוֹ כו' : קִדְקֶלָה : בָּנוֹת : מַיִן : מַעֲבִים שֶׁלֹּא מַחֲשָׁבָה לָם לֶאֱרֹס : לְהַרְוִיתָ :
 לְמִגְוֹל הַדְּרוֹת הַשְׁתֵּיכִין יִחְמֹר כֵּן : [ה"ל] לְרַעוּת לֹאֵלֹו שֶׁל מֶלֶךְ וְיִשְׁתֵּינֵי הַאֵל : ה"ל אֵל
 נִכְסֵם : מַעֲבִימֵי הַיִּלְחֹר הַבְּרִיּוֹת : פִּירֹת מֵלֹא יִחְמֹר הַבְּרִיּוֹת אֵלֹו כִּכֵּם הֵיז אֲתֵם אֵת
 שִׁסְתֵּנִית הַאֵל לְלוֹמֵד בְּשִׁמְרִיתָה נִשְׁתִּי וְהִי מוֹכֵחַ בִּילְקוּת : וְחָבֵא עֲשָׂהוּ : לְעִידֵי לֵבָא :
 אֵל הַקֶּלֶל הֵז אֵל שִׁמֵּל : פִּירֹת הַקֶּלֶל הֵז מַעֲבִירִים לֹא חִיּוֹל מַעֲבִיר מַעֲבִירִים
 לִיִּנְיָם בְּלֹא בְּדִקְלוֹת אֲבֹל חִיּוֹל דּוֹר עֲשִׂים מַעֲבִירִים חִיּוֹל חִיּוֹל לְעִידֵי : שִׁשְׁרָם :
 כִּי : לֶאֱנֹן הַמֵּחַ דִּיק : וְהוּא שְׂרִיפָא כו' : הַמֵּחַ מִי מַרְוִינָה מַחֲמַע שִׁלָּף חִוֵּן הַמֵּיִם
 שִׁנְבֹּט בְּשֶׁמֶעַ שִׁנְבֹּט הַכִּחוֹב הֵז קִלָּשׁ מִי מַרְוִינָה : וְהַקִּישׁוּ : וְהִקְשִׁינּוּ : וְאִתָּהּ כֵּן :
 חִוֵּן : קֵץ עַל מִי שֶׁנֶּסֶח מִרְעֵי אֲבִרָם : אֵין חֵן : הַמִּגְוֹל נִקְרָא : מִי בִּרְוִיתָ
 וְגו' : דַּמְשַׁע מַגְוֹל שֶׁלֹּא נִסָּח אֵלֹו מִי בְּזֶר שְׁכִירֵי : [ה"ל] וַיֵּשׁ בִּידוֹ דָּבָר לֹא כו' :
 לְהַרְוִיתוֹ : מִיִּסְתֵּינֵי אֲחִישָׁתֵּי שֵׁל : מִסְרִיחֵן כו' : מִסְרִיחֵן חֵסֶה : כִּיִּסְתֵּם : כִּיִּסְתֵּם :
 שִׁלָּם :

אמרו ואין זה כבודו אלא לא חתום עד שחזיו האלן ששבו שקבלו מיד לזר אלן
פר' ב' סי' כ"ס פרכה ח' הנהומ כלן סימן י"ד: את זכר הוה - משפחה
ביאט עמו לעשרי' ידן שפסקים פסוקי' - מי בל' פר' ד' סימן י"א:
סימן י"א ותמומחל סימן י"א: היא קדש - וכלן כחוב וישב סעם בקדש
ונקרא עין משפט כי עין ס' בלח כמ"ס והנה נזל על העין וכן על עין העים וכלאן
העמלקי כמ"ס וכן בלח ויחולו יאסעל את עמלק וכן עמלק וכן עמלק וכן עמלק
הנהומ: ההב פי' טריבה - לאן קריב על לה העימות: מן שנענש על יד
מסורס ויקאפו וגו' וירע למשה ענבורס וכו' לא עשה לרשעו רעה חללים פ' והספוק
יקום במקום קדש שחזרד כמשה וכן בלח כמחזור פ"ו פי' יסבן בדר קדש מדבר
אל משה קדש אל סורבו לעפ' שרשעו עשה לו רעה לא היב לו רעה וכל"ס
ג' פי' מ"ס וכן ומכסה לא כשא על קרובו ס' ג"כ שאל חרפו קרובו לא ישלם לו
מקר אדום לפונס וסאל: אחא ידע' - שאל חרפם לרעה על ענין ידוע מדע על
שן משפחה ויבנס על זרע אל אחד שאל אחד ס' ורעס ומשפחה אחא הסי לא
מכס משפחה האח שאל מורו בליוס האח וכן כנמלם שפכרעס נגור עליו כי גר
לחד וזה וירדו אבותינו למריהם הם עקב וכו' וכן וירע לו מלרים וכלאבותיו
שנאסר ירעו לנו השצרים ולאבותינו - פ' מלחם שפכבו וירדו אבותינו למריהם
אבותינו ולט פ' דורס שפכבו על האבות שפכבו בלרה מדריסם האבות
מ' באר - ואם הכוונה על בלח של אחד היל' מ' בלרות וכוונה על כן דורס שפכבו
בדריס ב' א' חלל שפכבו וכלאס וכן מ' חכור מלחם כפכס ויחסיסו וכן
לפח לקחם חלל וחס: אמר לרע משה - מלחם למר המדעס קר למר הקדש
א' אל' למר ולא חסס לו למר וגו' עד כי לא חקן דור חלל שפכבו וגו' ויחסיסו
שאל היה מדור הש' כמו השפוקים קדומים היל' כי חלי כדריס חללם וזה למחמס
יאה כדכוס גדול קר חלל כמחמוס: שאנו ורפססו את הרפסיו - רש' חמס
על ימין ופכסס על הכמוחל כמדרש מסורס על עקב ימין ופכסס את חמס
חכס כמחמוס כמ"ס ב"ר פר' כ"א ח' ומכס ס' ח' מדכסיו וישע המלח
כסריוה' - משפט ש' רשע כמכסיו האמה וכלן בלכוס האמה עמלם וזה פ' שאלס
בכסיו האמה עמלם משפט ש' אל עמלק ומדיו כמורס ואם על מחלף שאל סיס לסס רש'

זמור
למים נזרים ומל: כל עזת סמולת: ומקד: נביר וכלא מדין לא מלד סמולת סמל ק נט טל

ימי

712

ND

הצדיקים נענשים מיתה על עבירות קלות שלא יאה אדה"ר נחפש על ידיהם שנאמר (ספ"י) לא ירעוב ה' נפש צדיק לכך נאמר על אשר מריהם את פי יצחק את אהרן והפשט אמר לו הקב"ה הרי את מנחמו שהוא מוריש כתר לבניו מה שאין אתה מוריש לבניך. ויפשם משה את אהרן את בגדיו וילבישם (ס"ב) והלא אם יצא כהן גדול בבגדיו כהונה הוצ' מהר הבית סופג את הארבעים ונשם צמר ופשתים אלא להודיעך (שם) שבשלקו שקרבו לכהונה ואמר לו קח את אהרן בו בלשון אמר לו לעלות ההר. ויעש משה כאשר צוה ה' ללמדך שאע"פ שאמר לו גזרה רעה על אהרן לא עיוב: **ב** ויראו כל העדה כי גוע אהרן כיון שירדו משה ואליעזר מן ההר נחבצו כל הקהל עליהם ואמרו להם היכן אהרן אמרו להם—מת אמרו הויאך מלאך המות יכול לפגוע בו אדם שעמד במלאך המות ועצרו דכותי (נמנני יו) ויעמד בין המתים ובין החיים אם אתם מביאין אותו מושב אם לאו ננסק אתכם באותה שעה עמד משה בתפלה ואמר רבש"ע הוציאני מן החשד מיד פתח הקב"ה את המערה והראוהו להם שנא' ויראו כל העדה כי גוע אהרן. מה כתוב אחריו וישמע הכנעני מלך ערד את מוצא² כיון שמת אהרן נסתלקו ענני כבוד ונראו כאשה פרועה. מי היה מלך ערד זה עמלק שנא' (ס"ג) עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמורי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן והיה יושב על הפרצה³ כיון ששמע שמת אהרן נסתלקו ענני כבוד מיד נתגרה בהם. דרך האתרים התינו הגדול שתר להם את הדרך שנאמר (ס"ד) וארון ברית ה' נוסע לפניכם ויילחם בישראל. אם עמלק היה למה נקרא שמו כנעני לפי שנאמרו וישראל להלחם בבני עשו שנא' (דברים ג) אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרד

ר"ס דף ג' • ירוש' וימא' פ"א וירוש' • ספסא פ"א • ספ"ל ע' ס' • ספרי נסעלותך ספסא

חדושי הרש"ש

[illegible]

פירוש מהרז"ו

עוד כמו שאל הנדיקים : נענשים סיחה - אפי"ס שחמץ קל וקטן שאינו כדאי לשנוא
והיה משיקר המיטה בהנחם לזכרה עני' בחר על הנדיקים ציהיה על שחמץ קלים יופן
מנוחם לזכרה' בנן עזן : ויח' קח את הארץ - מנוחמל קלי סימן י"ז וס"ד ויח
למנוח על ופסחם אל אברו אל בנדי' ופסחםם אל למנוח בן שיהיה נבטינו למנוח ויח

[illegible]

ידי משה

במקום שבו יספח אלף שורות קודש נאמר וק"ל וחף משכ רמז ששם נחוצה וכו' וכו' וק"ל : מיד
בהגדה נסח יקום וסוף פסוקים שמונים ממנו נדרש נאמר וישראל פי' בכל מקום שהיוקאים
ממנו

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
מדרש רבה <ווילנא> - ב מדרש רבה עמוד מס: 277 הודפס ע"י אוצר החכמה

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
מדרש רבה <וויילנא> - ב מדרש רבה עמוד מס: 2/8 הודפס ע"י אוצר החכמה

פב

[illegible]

דושי הרשיש

[illegible]

פידוש מהרז"ו

[illegible][illegible]

לחם מים

[illegible]

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
מדרש רבה <ווילנא> - ב מדרש רבה עמוד מס: 274 הודפס ע"י אוצר החכמה

והספ שלא ביניהם לכך בתיב ויאסוף סיחון ויקח ישראל את כל
הערים האלה: ^(כ) כי חשבונו עיר סיחון וז"ה (חלס"ו) כי ה' אורב
משפט אמר לו הקב"ה אל תצר את מואב וחשבונו של מואב היתה
שנאמר כי חשבונו עיר סיחון מלך האמורי וגו' באו ישראל ונמלו
חשבונו שהיתה עיר סיחון וכל מה שנמל ממואב שאלו נמלוהו
ממנו היה בידם גזל של עולה אלא נמל סיחון מן מואב ונמל ישראל
מן היות שהיו פטורין מן הגזל לכך בתיב כי חשבונו עיר סיחון על
כן יאמרו המושלים זה בלעם ואביו ששכרן סיחון לקלל את מואב
והן אמרו תכנה ותכונן עיר סיחון כי אש יצאה מחשבונו אכלה
ער מואב שקללו את מואב שימסרו בידו אוי לך מואב: ^(כא) וישב
ישראל בכל ערי האמורי נשתתיר יעזר וישלח משה להרגל את יעזר
אותו מרגלים ציוין היו אמרו ^(כב) במחוק אנו בתפלתו של משה
וכבר שלח מרגלים לשעבר והביאו תקלה אנו לא נעשה כן אלא
בהקב"ה נאמין ונעשה מלחמה עשו וכן הורגו את האמורי אשר
בה: ^(כג) ויפנו ויעלו יש אומרים מלחמת סיחון עשו באלול ועשו
את הרגל בתשרי ואחר הרגל מלחמות עוג כמה דאת אמר
^(כד) ופנית בבקר והלכת לאהליך ויצא עוג מלך הבשן שכנסן
הקב"ה לפניהם למוסרן בידם ויאמר ה' אליו אל תירא אותו כי
בידך נתתי, אותו וז"ה ^(כה) מפני כח אשרי אדם מפחד תמיד וכן הוא
מדת הצדיקים אע"פ שהקב"ה מבטיחין אין פורקים ביראה וכן ביעקב
^(כז) ויירא יעקב למה תיירא אמר שמא תלכתי אצל
דבן בכלום וכתיב ^(כח) ויעש ^(כט) ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך
והיחיתו הקב"ה ^(ל) ואף משה תפס את היראה כנגד אביו ולמה
נתיירא אמר ^(לא) שמא מעלו ישראל במלחמת סיחון או נתלכלכו
בעבירה אמר לו הקב"ה אל תירא ^(לב) כולן השלימו בצדק אל תירא
אותו שלא עמד גבור בעולם קשה הימנו שנא' ^(לג) כי רק עוג מלך
הבשן

הדושי הרש"ש
פיראס תמור כ' כ"ל וסבתא כי פיראס צבינתיים ויחליל (זמ) ויולת ישראל תמלאים אל סיחון אמרנא
 ט"ו כ"ל וכן לקמן: (מד) ומכיו ושלח ישראל מלאכיה אל מלך ארם: הוא בשפיש ח"י:
 (מח) ארסל כספס הדיבני: הוא כדבסו כ': (מו) דרד המלך על: צ"ל דרד המלך כו': (מז) תמור
 ישראל נעבור בחדר לבנוס את העלבים: (מח) וחף משח חסא את סירחא כעד ארבי כו': בתמונתא
 כ"ג:
 (פ) ארסל בחדר כדלך נוס שטלח את כל שלת לז: ר"ל יחסיס המכונני לריבוי (פ) ארסל שטח
 כ' כ"ל: (פב) תמכבס נוס סקרי: ר"ל קרס דרס כן ויחסיס המכונני לז חסון: (פג) הירו אל
 נספגו ונבירו תמלגתה לז פמד ארס נפסיס ולז סירח קר' ארס עגבנ מוס: (פד) נבוסוים ארס
 חסא (נד) ורס ארס הירסיס: (פה) שטח מעלי ישראל תמלגתח סיחון: ר"ל נרסס תמלגתוים דכדתי
 (פז) כלס שריוס נדק: רוסו ורס סרס פיר

החל רש"י ור"ד ראה נחמתי בידך את פיתוח ואת עמו דבניים ב' כ"ד עכ"ל וחלשנו
מלהים ממדבר קדמוהו אל פיתוח ונ' דבני עולם וכמ"ל כה"ל הסתיו: **ב**ה זה
נוגע וזה פורח ופ' אל פוחם וזה פוחם וכוננוהו כה"ל על מדע פ"ו זה
בש"ל שכלל כחור פוחם ישראל את פוחם ובדבניים ב' כחור וישלח משה וכלן
פוחם כי אך ישראל יעשו דבר בלא משה מלבד ופ' פוחם ששמה שהוא ישראל שנה
והמחשבה במחשבתו כה"ל פ' וישלח ישראל מלאכיהם אל מלך אדום .
והפסוקים וישלח משה מלאכיהם מקדש אל מלך אדום ממדבר כ"ל א"ל והכרעה
מפסוק ויזכור ימי עולם משה עמו ששמה הוא עמו וכמ"ל בדור כי אחה כמוהו כעשרה
לפניה פ"ח א"ל ופסוקים כלוה את הדבכרניים ועי' מילחמה בשלח ריש ספוק אל יסיר
הוא וזה ישראל . ר"ל כמו ששלח אל מלך אדום . מהמחשבה בחי' א"ל . דרבו

של מים ליהנות בהם : **בא** לדרוש מ"ס אולב כספך חשבני ואכלתי ומים כבסתי
המים ליתן כחם והן לאו למי גם במים שחוקין להם : **כסף** : בדרך המלך
עד אשר אצטור וזה סימן למ"ס הקודם ומהן דורש שחוקי אחרים על פסוק
כגון ודורש כן מעדן שכתוב במדרש **א**י' החטה מלכי מדון וביהושע **כ**י' לא
וגו' ולטוב וגו' ולכל ממלכות כגון והי"ל וכל מלכי כגון ע"כ דורש ממלכות שהיה
וגו' ולטוב מלך וגו' וממלכות כגון כללם כחוד ולכל ממלכות כגון הרי שם שם
ותכי פירש המדה של סימון שהי' ממלך כמאמרם אלל מדון עיני סימון :
בבקעה : ארצה יבשה ופסוקה : **ב**באחשב : **פ**י' בעת והתחולל שאחוק סימון כל
לדרוש מ"ס יבוא יהא א"ס יהא אלל יעא בחילוף ה' **נע** : באחשב וזה במחשבה שגלל
אלל להיות שמד בהחלטה הדט שאני נותן לפניך : **ל** כי חשבון עיר סידון וב"ה
רודיע כל ה' : **כ**י ה' אודה בששט : ובתחומות הג' : כי ה' אודה בששט שונא גם בעולותיו
ותרץ לזין כל ישיבה מ"ס ח' ופסוקה הקודם כל בארם משה ייבשו וגו' ה' :
ארץ מואב ושמון לבד ארץ סימון והי' במשפט בלא גזל והי' פעולה ישראל בלאם בלא
עיר השבון עיר סידון : **פ**י' שעתה הי' עיר סידון ולא של מואב עיר יבן : **ז**י' בלא
זה ברעם ואב"י : **כ**מ"ס בבלום וישא משלו ויחמר נא בלום גם עיר שנס בעיר
אלל שעתה יאח סימון מ"ס מואב ויחשובו ויבטו וחסון ביד סימון חשבון ויקראו לה
עומד המדרש בפסוק וישב ישראל בארץ האמורי פסוק לא שכנר חזיר על כן יאמרו
מפסוק וישב ישראל בארץ האמורי לא יקשה להם שאל לרגל אל יעזר שאמ"ס שישבו
ערי האמורי והי' גם יבן וקשה להם כיחוש שאל לרגל יבן דורש שחזיר
פי' מדה ליה שגל ללמד גם על אחרים שפשיטו הדבה ערים ודק' :
הייט יכולים לדרוש פ"ס מדה ליה ללמד גם על אחרים שפשיטו הדבה ערים ודק' :
ולפי הפסם שגלל משה מרגלים ליסור ונצלו להודיעו ענינה והלכו ישראל ופשיטו כדרך
כחן מפורש כסדר כשבו שם יעזר בעצמה **ה** : שלם הם אומה **ה**י' דורש שפשיטו
כח יעזר עמלה אל כשבו המרגלים ומ"ס בחפלותו של משה כי כמו שהסגל על
הפסם אמת שגבו והודיעו לישראל וכל ובעל אמת יעזר עמלה : **ל**כ רבנו ויעלו יא
הארץ יהיה בלא כמ"ס : בריש מסעי ויהא ארץ הבק אל הר ההר וגו' : בחודש הארבעי
סימון ואח"כ מלחמת עון לחשיא אחר הרגל ודורש **ה**י' מיתבין ויטו ממ"ס ומיתב
מ"ס ויטו מלחמת אחר השוכות עי' ד"ל פרשה א' בסמן ל"ד ומ"ס : שבכנס הקדוש ב"ה
עמית לסימון : **אשרי** אדם **ספדר** : מדכבין אל מורא הרי שהי' סחירה : **ע**י' ב"ר ירמיה

५५५

[illegible]

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
מדרש רבה <ווילנא> - ב מדרש רבה עמוד מס: 280 הודפס ע"י אוצר החכמה

פג

ההדפסה ברזולוציות מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה